

QUI ÉS JESÚS PER A TU

Diumenge de rams © Mots per a la família - Jordi Castellet

El dia de l'entrada de Jesús a Jerusalem, el Biel de cinc anys, es va haver de quedar a casa amb un mal de gola amb febre. Els pares li van deixar la cangur per guardar-lo. Quan els pares van tornar a casa, el nen els va demanar perquè portaven aquelles branquetes de palma a les mans. «Avui són els rams. Hem agitat les branques sobre el cap de Jesús mentre entrava a Jerusalem.» A la qual cosa, el nen contesta: «Ostres, ja està bé. Un dia que no vaig a missa i Jesús es presenta!»

Són múltiples les actituds davant Jesús en aquesta Setmana Santa. Seran molts qui, amb raó de complir amb els fillols o amb els més petits de casa s'acostaran a la benedicció de la palma. D'altres fan una excepció al seu ritme durant l'any i els agrada d'assistir a les celebracions principals, ja sigui del dijous, de la Cena del Senyor; com al divendres de Passió i la seva litúrgia única; així com la Vetlla Pasqual, amb tota la seva expressivitat, allí on es pugui, per tal de sentir-se novament inclòs dins del misteri pasqual dels que seran a fidels: els que sostenen les parròquies, les comunitats i formant realment Poble de Déu. De ells faltessin, faltarien membres comunitat del Cos de Crist (Mt 26,14 – 27,66).

Són part d'aquests *crucis*, les confessió, les la creu o la visita ja les caramelles santuaris, per nostra geografia, identitat. Són costat del per la humanitat, aquests dies, sol per reviure sentit a en la fe i en posicioni davant mi Jesús? Què

una tradició, un costum, una escenificació dramàtica, o és quelcom més? La teva relació amb Crist, la comunitat que celebra la missa no és sinó el retrat del teu esperit, del que tu creus i esperes de la vida, carregada de dolor, de mal, d'injustícia, de bé i de veritat.

Jesús ha donat un sentit ple a la meua vida. No sé què seria de la meua existència sense Ell, si no l'hagués conegut, si no m'hagués atret i seduït, si no em convencés plenament la seva encarnació, passió, mort i resurrecció. Ell és per a mi el camí, la veritat i la vida.^{Jn 14,6} La llum que il·lumina el meu camí, que m'ofereix criteris i actituds ben definit. El seu estil de vida m'apassiona. No es tracta de ningú del passat, sinó que ell continua ben viu entre els qui creuen en ell. Si jo visc en ell i ell viu en mi, no em deixarà mai sol; serà amb nosaltres cada dia fins a la fi del món.^{Mt 28,20} Crist m'ajuda a prendre les decisions més importants i les que no ho són tant. És qui m'impulsa i m'encoratja en la meua vocació, en la meua decisió de desgastar la meua vida perquè altres la tinguin en plenitud.^{Jn 10,10} Perquè és donant que és rep, perquè fa més feliç donar que rebre,^{Ac 20,35} En definitiva, el millor que podem donar als qui estimem no són coses, sinó lliurar-nos nosaltres mateixos: el nostre temps, la nostra atenció, el nostre afecte. Crist ens ho ha donat tot, ell no ens pren res, sinó que porta la nostra vida a la plenitud, en el seu amor, en la seva amistat, en la seva pau.

Deia el papa Benet XVI: «Qui deixa entrar a Crist en la seva vida no perd res del que fa la vida lliure, bella i gran. No! Tan sols amb aquesta amistat s'obren les portes de la vida. Solament amb aquesta amistat s'obren realment les potències de la condició humana. No tingueu por de Crist! Ell no et pren res i, en canvi, t'ho dona tot. Qui es dona a ell, rep el cent per u. Sí, obriu de bat a bat les portes a Crist: trobareu la vida veritable.»

Demanam-nos, doncs, quina actitud assumim davant Jesús. En Crist resplendeix la novetat de la vida i la meta vers la qual estem cridats. Enfortits per l'Esperit Sant, varem rebre la força per vèncer el mal i obrar el bé. De fet, la vida cristiana resulta ser una contínua configuració amb Crist, imatge de l'home nou, per assolir la plena comunió amb Déu. Que la Setmana Santa, especialment el Tridu Pasqual, el centre de la vida cristiana, el nucli de l'any litúrgic, sigui ocasió de conèixer més i més a Crist, d'estar a prop d'Ell, per acompanyar-lo en la seva passió per nosaltres, per la seva humanitat; perquè la nostra vida sigui una contínua acció de gràcies al servei del seu Evangeli, de l'extensió del Regne de Déu en el món.

múltiples, igualment, els actes litúrgics, a més remarcats, com poden ser els *via* processons, les celebracions de la meditacions de les set paraules de Crist a de les set cases del Senyor. No diguem pasquals, les rifes de pasqua en ermites i ajudar a sostenir llocs emblemàtics de la de la nostra història i de la nostra dies per prendre'ns temps per estar al Senyor, per viure amb ell la seva Passió per tots, per tu i per mi. Sigui on sigui, o amb la família, convé trobar el moment aquests fets salvadors i donadors de l'existència. Els sabré aprofitar per créixer l'amor? Són dies perquè cadascú es de l'esdeveniment del Crist. Qui és per a significa en la meua vida? Representa